څه ليكل يا ليك پوهه

د

Ketabton.com

اروانساد استاد گل پا چا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سر لیك:	مخ:
دعا	۱ـ۲
رحم وکړه	۲ـ۳
سودا ګره!	۳
خلک وپېژنئ!	۴ـ۵
دکوم ځای دی؟	۵
کوم یو ښه دی؟	۶
وښیه ښوک دی؟	۶
رشوت خوره! ته راپه یادشوې	۷
سیاست	۷
خلک ښه وایي؟	۷ـ۸
ښوک وایي؟؟	۸
ښه وکړو؟؟	۹ـ۱۰
وویرېږئ اومه وېرېږئ!	۱۰ـ۱۱
استاذویل!	۱۱ـ۱۳
عجیب انسان	۱۳
خان لالا	۱۳ـ۱۴
رشوتونه	۱۴ـ۱۵
دمتملقینو منطق	۱۵
د ښځو ډار	۱۵
موږ په هرچاپسې نه ځو	۱۵
په خروکښې هم الفت شته	۱۶
درجب خان دعوتنامه	۱۶
نتیجه یعنې ښه؟	۱۶ـ۱۷
انسان یعنې ښه	۱۷ـ۱۸
خوشحالي اوغم	۱۸ـ۱۹
آرزو	۲۰ـ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

دعا

دټول جهان واکداره! ته هر څه لرې او هرڅه کولی شې د هرچا امید تاته کیږي او هر څوک هرڅه له تاغواړي، ستا خزانې اوکار خانې ډکې دي، ستا په باغونوکښې دشودو، شرابو اوعسلو ویالې بهیږي.

ستابخششونه اوانعامونه بې پایانه دي، ستا د رحمت نور په ځمکو او اسمانو کښې نه ځائیږي.

فقیران اومسکینان درنه د ډوډۍ سوا ل کوي.

ماړه او بډایان درنه اشتها او د هضمولو قوت غواړي.

څوک درنه په زاریو او دعاګانو اولادونه غواړي ځنې وایې چې ما ل او دولت راکړه!

یو وایې جنت مې په کار دی بل وایې له د وزخه امان اوپناه غواړم.

څوک د حورو شوقمن دی او د چا غلمانو ته نیم زړه نشته.

مرتبې او لوړې درجې له تاسره دي، کامیابي اوموفقیت ستاپه توفیق حاصلیږي.
دین او دنیا ستا په لاس کښې دي، راحت او زحمت، عزت او ذلت ستا له خواانسان ته رسي.
بهار او خزان ته راولې، مرګ او ژوند ستا په اختیار کښې دي
هرڅه ته کوې او هرڅه له تاغوښتل کیږي.
ددې جهان او د هغه جهان اجرونه، خیرونه، خوندونه او خوشحالي خلکو ته ته ورکوې.
زه پوهیږم چې تاسره هرڅه شته.
مګر زه هر څه نه غواړم.
زما دعا او د زاهدانو دعا، زما ارزو او دپاد شاهانو ارزو یو راز نه ده.

زما سوا ل دبډایانو اومسکینانو له سوا ل ډیر فر ق لري.

زه نه وایم چې ځمکې او پیسې راکړه.

نه غواړم چې عزت مې ډیرلوړ او رتبه مې لوړه شي.

موټرونه اواسونه مې نه دي په کار.

قصرونه او عمارتونه نورو ته ورکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټې او باغونه هغه چاته وبخښه چې په خاورو نه مړېږي.

په بانکونوکښې دسوداګروپیسې زیاتې کړه.

دبزرګۍ اعتبارمه راکوه! ځکه چې ستا په اطاعت اوعبادت له خلکو نه اجراو عزت غوښتل راته ښه نه ښکاره کيږي.

زه له دې ټولو نه تیریم او نور څه غواړم.

زه هغه څه غواړم چې ته يې هم غواړې او په طلب کښې يې يې.

هو! زه ستا له رضانه خلاف څه نه غواړم.

زه وايم په جهان کښې د ظلم بيرغ نسکور کړه.

حق او عدالت ته قوت ورکړه!

په زړونوکښې رحم او د خير مينه واچوه!

په دماغونوکښې د حق نوراو د حقيقت رڼا پيداکړه!

ته کولی شې چې د ظلم قوت په ورو ورو کاڼو ميده ميده او ذرې ذرې کړې يا د هوا په مياشو ظالمان تباه کړې.

مګر موږ د اتوم په بمونو هم داکار نشوکولی.

رحم وکړه

دتورې کيږدۍ او د ډيرو رمو خاونده!
په دې سره او ټکنده غرمه کښې.
په دې وچه بيديا اوسپيره صحراکښې چې يخې او به يخ سيورئ، توده ډوډۍ، شودې او مستې، کوچ او پيروې،
کورت او غوړي، پوځي او پنيرونه هر څه له تاسره دي.
په خوارانو او بې وزلو رحم وکړه!
له مسافرو او لارويو نه خپل خوړونکي سپي ايسار کړه!
هرڅوک چې راځي اوستا د کيږدۍ ترسيوري لاندې کيږي هغه له خپلو سپيونه ساته او قدريې کوه!
ای د خوړو سپيو خاونده!
ستاد سپيو تاوان له تارسيږي او د دوئ په ضرر باندې ته نيولی يې.
سپي او نفس دواړه يوشان دي او هرشي ته خوله اچوي.
ته خپل سپي ونيسه او په موږ رحم وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته په خپلو سپيو دا ګمان مه کوه چې دوئ به هروخت ستا دښمنو او غليمانو ته غاپي.
دوئ ډير ځله داسمان ستورو اوسپوږمۍ ته هم غاپي او ستا په ملګرو او اشناپانو هم بلوسي اوغوټې وهي.
آه_ هيڅوک زما نارې نه اوري.
دخپلوسپيو حملې هم نهويني.
دوئ ولې څه نه اوري؟
ولې څه نه ويني؟
ولې په چارحم نه کوي؟
پردي خوبه نه وي؟ کيږدۍ خو د پښتنو معلوميږي.

سودا ګره!

هرڅه چې خرڅوې هغه خرڅ کړه مګر خپل دين او ايمان مه خرڅوه!
هرڅه چې خورې هغه وخوره!مګر سودمه خوره! اوپنځه ګوتې په خوله مه منډه. هرڅه چې اخلې هغه واخله مګرد خوار وغريب ازار مه اخله!
له هر ځايه چې هر څه راوړې رايې وړه! مګر ګوره! چې بې انصافي او بير حمي درسره رانوړې.
په اسونو او موټرو سوريږه! خو د چاپه اوږومه سپريږه!
له ښاره اوزه خوله نرخه اوله چتې مه اوزه !
لوی لوی کورونه د ځان لپاره جوړ کړه ! خو دخپل واورې دبل په بام مه غورځوه!
پتې ډيرپيداکړه مګر خپل پېټی مه درنوه! او ځانته اغزي مه کره.
دځان غم دې وخوراوس د نوروغم هم وخوره!
لوړې بنګلې دې پيداکړې لوړ همت هم پيداکړه!
خلک وايي په ډيروليونی خوښ دی ته هم په لږه ګټه قانع شه او ليونی کيږه مه !
بډاپانو وپيژندلې مګر خوار اوغريب دې نه پيژني.
راشه! دوئ ته هم ځان وښيه ددوئ په غم کښې شرکت وکړه!
په دې شرکت کښې که هرڅومره سهمونه ولرې هغه هيڅکله نه ضايع کيږي او ګټه يې يوپه لسه بلکه بې حسابه ده مګر دا سود نا روا نه دی روادی، بې انصافي نه ده انصاف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك وپيژنئ!

هغه څوک چې دمملکت کارونه يې په لاس کښې دي او د واک و اختيار خاوندان بلل کيږي يا په وطن کښې تاثير اونفوذ لري پوره وپيژنئ!

هغه کسان چې زموږ لپاره خدمت کوي يا زموږ په سرتجارت کوي بايد وپيژنو او ښه يې وپيژنو.

پيژندل دانه دي چې فلانکی رئيس يا وزير دی، هغه بل په ملک او وطن کښې ډير عزت او اعتبار لري، ددې بل ما ل او دولت ډير دی، يا په لوړو ځايوکښې په ښه نظرليدل کيږي.

دا راز پيژندل زه نه وايم زما مقصد انسان شناسي او دسړو پيژندل دي نه د چوکيواو نومونو پيژندنه.

موږ بايد ترهرڅه د مخه سړي وپيژنو او دامعرفت په صحيح ډول حاصل کړو.

ددې معرفت لپاره ډيرې پخې سترګې اوصايب نظرپه کار دی.

دانسان جو هر او ذاتي قيمت معلومول دجواهرو له پيژندلو يو په څوګران اومهم کاردی.

انسان په ډيرو پردو او ډيرو رنګونوکښې پټ دی او غير له دغو جامونه ده نور کالي هم زښت ډيراغوستي دي او ډير لباسي مخلوق دی.

دی په هرځای کښې بيله جلوه لري، دمنبر په سر يو راز اوپه خلوت کښې بل راز دی.

په بازارکښې انګورنه خوري په کورکښې بوتلونه په سراړوي او په دوايرو کښې د خلکوويني څښي.

موږ بايد دهر چامعنيٰ اوحقيقت ته وګورو او په لباسونو، نومونو، رنګونو و نه غوليږو، که تاسې زما منئ د چا قصرونو، منصبونو ته مه ګورئ بلکې کار، فکر، ارادې عمل او ارزوګانوته يې وګورئ!

تاسو بايد په سړويسې وګرزئ! اوسړي ولټوئ!

هغه کسان چې دمملکت بهبود او سعادت غواړي او د اجتماعي درد احساس خاوندان دي هغه وپيژنئ او په محبت ورته وګورئ!

اوس هغه وخت تيرشو چې يوسړی به دمعاش او رتبې، عزت او اعتبار له مخې پيژندل کيده او بيا به د قوت او اقتدار له خوا ورته خلکووکتل.
دې عصر هغه باداران او اغاګان له اعتباره وغورځو ل او دوطن خدمتکارانو ته په قدر اواحترام ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وخت انسان په انسان کښې معنويت او فضليت لټوي.
په دې وخت کښې هماغه سړی ښاغلی او منلی دی چې وطن او مملکت ته يې خير او نفع رسيږي. او س هغه وختونه لاړل چې خلکو به جاه و جلال يا د ريا او تذوير په طلسم کښې ځانونه پټ کړل او چا به يې کار او عمل ته نه کتل.
ددې زماني ائينه بل راز ده اوعلاوه دلباس او جامو په صفايي او خيرنتوب، دانسان معنوي تورولی اوسپينوالی هم سړي ته ښيي.
تاسې ښه ځيرشئ! دغه لوی خلک او درتبو او مقامونو خاوندان ټول په رښتيا لوی نه دي، اونه ټول واړه خلک حقيقتاً واړه او کوچني دي.
اوس موږ پوهيدلی شو چې په مشرانو کښې کشران اوپه کشرانوکښې مشرا ن شته.
له لرې اوله ورايه خلکو ته مه ګورئ او محض امريت اوماموريت په نظرکښې مه نيسئ! دوطن اومملکت صادق خدمتګاران له دروغجنو او مظاهره کوونکو نه بيل کړئ او خلک وپيژنئ!

دکوم ځای دی؟

يوکوربې دلته دی بل په کابل کښې، بل په يو بل ځای کښې.
څه ځمکه په کوهدامان کښې لري، څه په بغلان کښې څه په يوبل ځای کښې.
نغدي روپۍ يې په رشوتو نو دلته پيداکړی مګر ګټه ورباندې نور بانکونه کوي په يوبل ځای کښې .
ته وواية چې دا دکوم ځای دی؟
مينه يې له دې خلکو سره نشته او د نوروملکونو خلک ورته ډيرګران دي.
ددې وطن له شعر او موسيقۍ نه خوند نه اخلي او د خارجي موزيک په صفت مړيږي نه. موږ ته په نغوت او نفرت ګوري او دپردیو مستخدمينو په مقابل کښې ډيره تواضع کوي. ته وواية چې دادکوم ځای دی؟
دی د هيڅ ځای نه دی ځکه چې هرځای دده دی اوسړی ورته هر ځائي، ويلی شي.
هو! دا هغه مرغان دي چې څلور فصلونه په څلور ممکلتونو کښې تيروي او وطن نه لري، وطن نه پيژني، ديوه وطن په هواکښې نه الوزي او دوطن سړي او تو دي نشي تيرولی. دا هغه عياشان دي چې بې له عيش او راحت نه نورڅه نه پيژني او له وطن سره هيڅ مينه او علاقه نه لري.
موږ هغه کسان ددې وطن بللی شو چې دوطن په کاڼو او بوټو سر ورکوي او په سختو ورځو کښې دوطن په کاريږي که څه هم پوله او پټی نه لري او په زړوکو ډلو او جونګړوکښې اوسي.
هو! زما په عقيده دا وطن د هغه چا نه دی چې د ډيرو ځمکوقبالې يې اخستي دي بلکه د هغه چا دی چې د وطن مينه يې په زړه کښې ده او له وطن سره علاقه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم یو ښه دی؟

یو دی چې په خبرو ډیرښه پوهیږي د هر مطلب لپاره ډیرښه پیرایه او ښه دلایل پیدا کولی شي، د خپل منطق په زور هرڅوک تیرباسی او له ډیره عقله ویښته چوي.
ساحر نه دی مګر یوشی په بل راز ښودلی شي او د خلکو په اذهانو او نظرونو هر راز لوبې کوي.
عملاً هیڅ نه کوي مګر په خوله هر څه کوي او هرکار ځانته منسوبوي.
بل هغه دی چې ډیرې خبرې او مبالغې نشي کولی، د ځان ښودلو او ځان ستایلو اقتدار نه لري په هره خبره کښې لکه د شرومبو مچ نه لویږي، دهرچا توجه ځانته نشي جلبولی په مجلسونو کښې په وچ زور ځانته دخبرو موقع نه پیداکوي اوپه پټه خوله کار کوي په دماغ کښې یې ښه ښه فکرونه او په زړه کښې یې د وطن اوقام مینه ډیره ده مګر په خوله څه نه وایی او خپل صفتونه نشي کولی.
ته وواية! چې کوم یوښه دی؟
زه خو وایم چې دی ښه دی مګر د هغه قدرکیږي او دده نه کیږي.
هغه پیژنو اودانه، د هغه ساحرانه کلمات رابانديې اثرکوي او دده صفایي او معنوي فضلیت رانه پټ دی.
هو! مونږ په خبرو غولیږو او حقایق نشولیدلی.
موږ باید دانقیصه رفع کړو او خپل احساس او ادراک علاج وکړو.
موږ په غوږو اورو او په سترګو څه نه وینو ځکه کارونه خراب او خبرې ښې دي.

وښیه خوك دی؟

اصلي نوم یې نشم اخستلی مګر رسمي نوم یې مامور صاحب دی.
په کارنه پوهیږي مګر په خوشامدو او چاپلوسی ډیرښه پوهیږي.
دلویو او معتبرینو په مخ کښې د حاضر باش او خانه سامان کار کوي مګر د خورانو او غریبانو سلا م هم نه اخلي.
سواد نه لري، مکتب یې نه دی لوستی، مدرسه یې نه ده لیدلی، اخبار اوکتاب نشي لوستلی مګر ماموریت کولی او ساتلی شي.
په درباري اوضاعو کښې دټولو استاذ دی مګر انسانیت اوسړیتوب یې هیڅ نه ده زده، مکتوب نشي لوستلی مګر شطرنج کولی شي.
لیاقت نه لري مګر ډوډی لري.
دخدای طاعت ته یې ملاماته ده مګر دامرانو په اطاعت کښې اول نمبراخلي.
دنیا یې ډیره ده مګر همت یې کم دی.
تنخوایي لږه ده او جایداد یې ډیر دی.
مسافر او فقیر ته یوه سوې مړی نه ورکوي مګر مېلمنوته هره شپه چرګان حلالوي.
غل نه دی مګر له غلوسره سمه نیمه برخه لري. ساحر نه دی مګر په یو ځوخبرولوی لوی خلک ړانده او کاڼه کړي.
وښیه! څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشوت خوره! ته راپه یادشوې

چاوویل: ټنديري مګر مريري نه، ماته سمد لاسه ته راپه یاد شوې.
بل وويل: ګېډه خوېي مړه ده مګر سترګې يې وږي دي، بيا ته راپه یاد شوې.
يوه وويل: قصاب نه دی مګر ډيرخلک يې بې تيغه حلال کړي دي، دلته هم ته راپه یادشوې.
هغه بل وويل: منګولې او پنجې يې دليوانو نه دي او خونخواردی د ا ځل هم ته راپه یاد شوې.
بې ګناه خلک مې په زندان کښې وليدل، ته راپه یاد شوې.
هغه ورځ چا پوښتنه وکړه چې په غلو زهير، دمجرمينو طرفدار، دمظلومانو دښمن، د ناحقې ملګرى، د قاتلاتو حامي خوک دی؟
ماته ته راپه یاد شوې.

سياست

وايه يوخه کوه بل خه.
له بل نه پوښتنه کوه! پخپله هيڅ مه وايه!
په شپه کښې د لمر وړانګې ښيه! په ورځ کښې دتورتم ښيې.
که خبروې ځان نا خبره کړه! که خبرنه وې د با خبرى مظاهره کوه!
شکره لکه مرچ خوره. مرچ لکه شکره.

خلك څه وايي؟

يو وايي په دوايروکښې بې پيسو د چاکارنه کيږي، بل وايي دخان اوملک رسوخ او اعتبار ورځ په ورځ زياتيږي او ضعيفانوته پنجې تيرې کيږي.
خوک وايي دلته نوی نهضت او فعاليت نشته، ځينې وايي صحيح اشخاص او دفکر خاوندان نشته.
شاعر وايي: نشاط او طراوت، ذوق او سرور، احساسات او جذبات نشته.
ملا وايي: دجلال آباد په نوي ښارکښې مسجد او د اذان غږ نشته.
رجب خان وايي: د جلال آباد نوی ښار جوړنشو او زوړ ښارپه لوی لاس وران شو.
دنوي ښار نقشه لکه دسيدجما ل الدين قبر، ياد قرغې بند هيڅ نه جوړيږي او هيڅوک نشي پوهيدلی چې دښار مخه کومې خواته ده او څنګه يا کله جوړيږي.
حميدوايي:

چــې دې نکړپــه نيکيــو ننــګ ونــام لــوړ   پــه دوه چومــه دې د خټومشــه بــام لــوړ

بل ځای وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ریـا پـه حـق پرسـتو پـورې خانـدي   پـه هـردم دبـرهمن بـت پرسـتي

یونس وایي:
بنـدګي چـې د ریـا کـوي یونسـه!   دهغـه رېـره خیشـته ده نـایي غـواړي

نـه لباس کـې څـه دخدای بنـدګي نشـي؟   چـې جامـه دې د ریـا واغـو سـته برګـه

علیخان وایي:
ژوبـل زړه بـه دې روغ نکـړي علیخانـه!   پسـې مـه ځـه جراحـان دي طبیـب نشـته

دبغـل پـه کتـاب څـه شـیعلم بویـه   هرصـحاف پـه ملایـانو حسـاب نـه دی

پیرمحمد وایي:
داد فریـاد مـې ترفلکـه نـه رسـیږي   دپتنـګ پـه دود وریتېـږم خمـوش ځکـه

شیدا وایي:
چـې لیـده پکـې اثـر د الـم نشـي   څـه حاصـل لکـه شـبنم لـه چشـم تـره

څوك وایي؟؟

څوک وایي چې کوږ بار ترمزله نه رسیږي او د دروغو مز ل لنډ دی.
د دروغو مزل خو تراخرته پورې دی اوکاږه باورنه ترهماغه وخته مزله ته رسیږي.
څوک وایي چې بد ګرزي بد پرزي.
که دا خبره رښتیا وای اوس خو به یوسړي روغ نه و پاته.
څوک وایي چې د دروغجن مخ توردی. ماخو ډیر دروغجن ولیدل چې مخونه یې تک سپین دي.
څوک وایي چې دشیطانانو دې کور وران شي.
څوک وایي چې دغله په غره کښې ځای نشته.
رادې شي ودې ګوري چې ښارونه بازارونه ترې نه دې ډک؟
څوک وایي چې غل نه یې له پاچا مه داریږه!
ایا دناحقې له شاهدانو نه ویره نه ده په کار؟
څوک وایي چې په تشو خبروکار نه کیږي؟ دلته خو په خبرو هرڅه کیږي او بې خبرو هیڅ نه کیږي.
څوک وایي چې د غله په ږیره خلې وي ډیر غله شته چې بیخې ږیره نه لري.
څوك وایي چې ډیر وایي لږ ترې خیږي، ما خو ولیدل چې هیڅ ترې نه خیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړو؟؟

موږ ډیر کارونه لرو او زموږ وظایف ډیر سنګین دي.
هرڅه چې کوو هیڅ نه کیږي او هیڅ نشوکولی.
داولې؟
داځکه چې: کار په سړیوکیږي او موږ ډیر دکار سړي نه لرو.
څوک چې لږ غوندې سم اوصحیح کارکولی شي خلک یې نه خوښوي او ناکامه کوي یې.
هغه چې د خلکو خوښ وي هغه بې دخلکو له مراعاتونو نورهیڅ نه کوي او دخلکو د خوشحالۍ د پاره هر څه کوي.
دځنګه خلکو مراعات او خوشحالي؟
دهغو خلکو چې پخپل خیروشرهیڅ نه پوهیږي.
ژرنده او جمایت نه پیژني.
لکه ګډې او اوزې په قصاب او شپون پسې یو راز منډې وهي.
دوه ملکان یې یو د بل سیورې په ډانګو نو وهي.
ددوه خانانو خوسي یې یو ځای نه څري.
ددوه پیرانو مریدان یې یوله بل سره د خدای لپاره دښمنې کوي.
دوه ملایان یې یو په بل پسې مونځ نه کوي.
دوه تربرونه یو په بل پسې نه ځي.
اجتماعي شعور او احساس په کښې نشته.
له حق اوحقیقت، انصاف او عدالت سره مینه نه لري.
ښه نو موږ څه وکړو؟
موږباید یو څو تنه د کارسړي پیداکړو.
چې هم کاروکړي، هم په کار پوه وي، هم دکار کولو صحیح طریقه ورمعلومه وي.
ځینې کسان وایې په یوځو ګلانو نه پسرلی کیږي، په یو ه مملکت کښې څوتنه هیڅ نشي کولی، څوتنه به کوم ځا ی ته ورسیږي، ترڅوټو ل ښه نه شي کارونه نه ښه کیږي.
په دغسې خبرو ساده ګان ډیر ژرغولیږي او هغه کسان چې انسان ته یوازې د جسمانیت له خوانه ګوري بلکې تدبیر، فکر او د ادراک قوت ته ګوري هغه پوهیږي چې یو سم او صحیح انسان د یوې سمې او صحیح نقشې او صحیح پروګرام په طرح کولوپه دنیاکښې لوی لوی کارونه کوي او ډیر خلک په سمه لاره د عالي مقصد په لورې روانولی او بیولی شي.
ددغه شان څو تنو سړو له لاسه ډیر ډیر کارونه کیږي او دغسې اشخاص هرځای ته رسیدلی شي.
په دغسې یو ګل باندې سل پسرلیه جوړیږي مګر په څو پسرلیوکښې موږ دغه شان څوګلونه نشو پیداکولی ځکه چې نه یې شو پیژندلی.
زه دا نه وایم چې نشته یاپه دې خاوروکښې استعداد محوه شوی دی ، بلکې وایم چې باید په دغسې سړو پسې وګرزو او د وطن غرونه، کلي او کورو نه وریسې ولټوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ نه یو خبرچې زمونږ په غرونوکښې څه راز ګنجونه ترخاورو لاندې پټ پراته دي؟ په دې و چه او سپیه بیدیا کښې کوم ځای دحیات اوبه ترځمکې لاندې غلې شویدي؟ په دغو خوارو او زړو جاموکښې څه راز انسانان پیداکیږي؟
په دغو خلکوکښې چه زمونږ نظر اوتوجه نه جلبوي څه فکرونه او څه ارزوګاني موجو دې دي. که مونږ په دې پوه شوچې:

دیوسـف خیـرو جاموکښـې څـه ګنـاده نبه لباس کښې چې ګناه کړي زلیخاده

راځئ، خیرې کړو داسې جامې رګینې پکـې وګـورو خیـرې ډیـرې ننګینـې

نو هله به داشخاصو حقیقت او ماهیت ته ورسیږو او زمونږ انتخاب به دلباس او څو خوږو خبرو له مخې نه وي بلکې دمعنی او حقیقي هویت له حیثه به وي.
مونږ باید هرچاته په ځیر ځیر وګورو او په خلکوکښې سترګې وغړو.
سترګې غړول یاکتل دانه دي لکه چې اوس هم ځینې دجاه وجلال خاوندان نورو ته په حقارت ګوري.
ډیر خلك شته چه د چا تر ږیرې لاندې یې کلونه تیر کړي مګر لیدلی یې ندی.
ډیرخلک وایي او زه هم وایم چې دکارسړی نشته ځکه کارو نه خراب دي.
داخبره له لویونه نیولی، ترووړوپورې هریوکوي مګر سوا ل دادی چې چیرته؟ او په کوم ځای کښې؟ په یوه کـورنۍ او یو ښارکښې نشته؟ که په وطن او هیوادکښې. که چیرې دکلي او کورخبره وي نوکله کله خو په یوه کاله کښې د څښلو اوبه هم نه وي مګر په بل ځای کښې سیند بهیږي او په ځینو کورونو کښې ویالې رواني وي.
که په وطن و مملکت کښې یې لټوو نو په ګوشته کښې هم ځوانان شته او لعل پوره خو په میرو پوره ده.

وویریږئ اومه ویریږئ!

که په زړه کښې فساد او خیانت نه لرئ! که صحیح نیت اوښې ارزوګانې درسره وي، که د حق او حقیقت په قوت عقیده لرئ.

له حق وېلو او حقیقت ښکاره کولو مه ویریږئ او په حقاني جرئت نا حقه ظلمونه او داو هامو بوتان مات کړئ!

په هرځای او هر چاکښې چې خیانتونه او فسادونه، ظلمونه اوبد کارونه، ریا او تزویر، بې کفایتي او نالایقي وینئ ورسره جهاد وکړئ او په هر مورد کښې خپل صحیح او انتقادي نظریات ښکاره کړئ!

له هیچا مه ویریږئ او هیڅکله سترګې مه پټوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل شخصي اونفسي اغراضو لپاره کار کوئ!

که د وطن اومملکت په نامه خلک غولوئ!

که په زړه کښې ټکي او برګي لرئ!

نو ددې عصر له بصيرت نه وويريږئ اوپوه شئ چې کاږه باړونه ترمزله نه رسيږي او بې اساسه عمارتونه ډير ژرنړيږي.

که يو آمر په تاسې باندې سترګې سرې کړي او له قانون اوعدالت نه خلاف امرونه کوي، که يو خان اوملک په خپل زور او قوت تاسې نه بيځايه لحاظونه او مراعاتانونه غواړي که څوک لوړو مقاماتو ته لاره لري او په تاسې د سفارش خطونه راوړي مه ويريږئ او په حق ټينګ ودريږئ.

که تاسې خيانت ته اقدام کوئ يا دنفس دشيطان لپاره حق باطلوئ که هر څومره موافقتونه درسره وي او قوي لاسونه درسره شريک وي، که ټول عمرمويوه اوبل ته تملقونه کړی وي نو د سبا ورځې له باز خواست نه وويريږئ!

هو! د مظلومانو او بې وزلو له فرياد نه وويريږئ!

هغه کسان چې تاسې خپلو معايبوته ملتفت کوي اوستاسې نقايص دربښيي له هغوئ نه مه ويريږئ! مګرله هغو متملقينو نه وډارشئ چې ستاسې خيانت ستايي اوستاسې په سترګو پردې غوړوي.

چاچې په مملکتي دوايرو کښې لکه دشرکتو امران يوازې په پيسو کومه رتبه پيداکړيده يا يې په خوشامدو او تملقو نو ځان يوه حدته رسولی وي او وظيفه نه پيژني بلکې اشخاص او درباريان پيژني، هغه بايدله خپل آينده سر نوشت څخه وويريږي.

هغه کسان چې خدای پيژني او له وطن او ملت سره علاقمند وي دمملکت له تخت وتاج او له خپل اولوالامر او پادشاه سره رښتيانی مينه او علاقه لري د حق او عدالت له مقتضا سره سم د خدای دپاره کارکوي نو :

(لاخوف عليهم ولا هم يحزنون).

استاذويل!

استاذ موږ ته درس راکاوه او موږ يې ډيرښه پوه کولو.

دده په تعليمونو، اجتماعي شعور او احساس ډير قوی کيده او په مغزو کښې بيداري پيداکيدله ده موږ ته د حساب او محاسبې اصول هم ښودل او ويل يې تاسو بايد هر وخت له ځانه سره حساب وکړئ او حسابي خلک اوسئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ بي د حساب په درس کښې موږ ته ويل:

که يو عدد له بل عدد سره داسې يو ځای کړو چې يو پاس او بل لاندې وي لکه ۲ نو څلور(٤) ترېنه جوړيږي او ديوه وجود په بل کښې محوه کيږي او استقلال يې ورکيږي.

مګر که دواړه څنګ په څنګ يو ځای کړو لکه (۲۲) نو دوه ويشت ورځنې جوړيږي او دوه شل کيږي د دواړو عددونو شکلونه اوصورتونه هم په خپل حا ل پاته کيږي.

ځکه چې په دې صورت کښې دملګرتيا، اتفاق او وروولۍ راز پټ دی او په هغه بل صورت کښې تفوق تسلط او محوه کول مضمر دی.

ده ويل که داتفاق او ملګرتيا په صورت يوتن په ځان پسې بل روان کړی شي نوقدر او مقدار يې ډير زياتيږي او مرتبه يې لوړيږي.

(يعنی له احادو نه عشراتو، ماتو او الوفو..... ته خبره رسيږي). که يو د بل په اوږو سپريږياو بل د بل په اوږو نو که ينځه تنه وي يعنې ينځه الفونه يود بل په سر د پاسه کيږدو هماغه ينځه ورځنې جوړيږي اوشکل وصورت يې هم محوه کيږي زموږ استاذ موږ ته په حساب او رياضي کښې هم داجتماعياتو او سياسياتو دفلسفې درسونه راکول او مونږ يې پوه کولو چې بايد يو له بل سره داسې يو ځای شو چې دتنازع.....په ميدان کښې څنګ په څنګ ودريږو او څوک د چاپه سرباندې پښې کښېنږدي، يو د بل استقلال سلب نه کړي دلاندې کولو او محوه کولو غرض په کښې نه وي بلکې يو د بل درجه او مرتبه لوړه کړي.

ده ويل: موږ به يو مخکې کوو او مشرکوو به يې مګريو د بل په سر نه سوريږو او د بل دتيټولو چم به نه کوو.

زموږ استاد دا هم ويل:

که مونږ دوه مساوي عدونه لکه(۱-۱) (۲_ ۲) (۳_۳) هريو له بل نه وړاندې وروسته کړو نتيجه يې يوه ده مګر په دوه متفاوتو عدونوکښې تقديم و تا خير ډير فاحش فرق راولي اوپه مقدار کښې ډير تفاوت راځي.

که موږ يو او نه يوځای کوو او داسې يې ليکو (۱۹) نولس کيږي مګرشل کيږي نه که هم دغه دوه عددونه داسې وليکل شي(۹۱)خبره سلوته نږدې کيږي او ډير زيادت په کښې راځي.

همدغه سبب دی چې په يو هو جوامعوکښې هغه څوک دمخه کيږي چې قدر او مقدارېي له هغه بل نه زيات وي او دده په مخکې توب باندې دجامعې قدر او قيمت ډير لوړيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ باید په دې سرپوه شو او د هر چا استعداد، معیار، مبلغ او مقدارته وګورو.

عجیب انسان

ړوند نه دی مګر خپل عیبونه نه وینې.

کوڼ نه دی مګر خپله اوري اود بل نه.

زړه لري زړه سوی نه لري.

خپله لږه پوهه ورته ډیره ښکاري د بل ډیرعلم ورته لږ معلومیږي.

دبل لږ ما ل ډیر په نظرورځي او خپل ډیر مالونه ورته لږ ښکاره کیږي.

ددې لپاره چې خلک ورته لاس په نامه ودریږي، خلکوته لاس په نامه دریږي.

دفرعونیت لپاره غلامي قبلوي او د عزت لپاره ذلت ته غاړه ږدي.

دین په دنیا خرڅوي اودنیا په پوچو اعتباراتو پلوري.

لکۍ نه لري او خلک ورته بې لکۍ نه وایې.

خلورپښې نه لري او په خلورو روان دی.

آس نه دی مګرخلک په لغتو و هي.

ښکرنه لري مګر سرتمبه دی.

له عقله پیاده وی مګر هیڅکله پلی نه ګرزي اوپه موټرکښې هم د خپل جهل په خره سپور وي.

ته به وایې : دا څوک دی؟ زه وایم: بې پوهې زورور.

خا ن لالا

خا ن لالا هیڅکله بې نوکرو او سړیو نه ګرزي.
دی هیچا یوازې نه دی لیدلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپل صفت هر څوک خوشحاليږي مګردی بې له خپلو اوصافو بله خبره نشي اوریدلی.
که بل څوک دده صفتو نه بيان نکړي دی پخپله خپل صفت په ښه شان کولی شي اولکه سپايي پخپله ځان ستايي.
خان لا ل بخششونه هم کوي او په کا ل کښې په زرهاوو روپۍ نقداو جنس يوه او بل ته ورکوي مګر خوار اوغريب ته سوی مږی هم نه ورکوي.
حاکم او علاقه دار، مدير او مامور، خان او ملک ته سل قسمه طعامو نه تياروي مګر مسافر، کونډې او يتيم ته يوسکړک هم نشي ورکولی.
که تاسي خان لالا خوشحالوئ نو قلم او کاغذ راواخلئ او دده بخششونه حساب کړئ بايې خرڅ يو په لسه زيات وښيئ مثلا دده په مخکې ووايئ چې د خان په کورکښې يو کورکمند د کا ل څلويښت منه لګيږي او دغوريو خوبې هيڅ حساب نشه.
خان لا لا نور صفتونه هيڅ نه پيژني، پام کوئ چې د فضل و لياقت خبرې دده په مخکې ونه کړئ، او داجتماعي خدماتو يا اخلاقي فضايلو نوم په خوله وانخلئ، تاسې به دخانانو په خوی اوبوی بلدنه ياست مګر ماله رجب خان سره ډير صحبتونه کړي او دوئ ډيرښه پيژنم.
ماځيني داسې خانان هم ليدلي دي چې له خوارۍ ژرنده ساتي او له کبره مزنه اخلي.

رشوتونه

رسمي رشوت: هغه رشوت چې حاکمان، ماموران، قاضيان او منصبداران يې اخلي.

غير رسمي: هغه چې خان، ملک، ناظر او نوروته ورکول کيږي.

معنوي رشوت : تملق مخامخ صفتونه دعا ګاني او داسې نور.

دپاک نفسو رشوت: دايکه، دحقوقو پيسې، خدمتونه، مېلمستيا.

د ظالمانو رشوت: هغه رشوت چې حق باطلوي او باطل حق کوي.

دهوښيارانو رشوت: چې کار له حق او اصولو سره سم وکړي او رشوت په کښې واخلي.

افراطي رشوت: چې دبانکونو داسهامو اخستلو لپاره وي.

غير افراطي: چې د نس مړولو اوتن پټولو لپاره وي.

د ريا کارانو رشوت: لړشی ردول او په مجلسونو کښې يادول او په ډيرو باندې غلی کيدل.

دفاسقانو رشوت : پيمخې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحمقانو رشوت: د رشوت په طمع او امید له حق اوقانون نه تیریدل.

دمحطاطو رشوت : د یوه اوبل لحاظونه او مراعاتونه.

دمتملقینو منطق

یوه پاچا له چانه پوښتنه وکړه چي زما په ورغوو باندي ولې ویښته نشته.
هغه وویل ځکه چي پا چا پخپلو لاسونو باندې په لپولپو روپۍ خلکوته ورکوي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا وویل چي دنورو خلکوورغوي خو هم ماغوندې دي.
هغه وویل: هغوئ هم پخپلو لپو ستاله لپو څه اخلي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا بیاوویل: هغه چي زه هیڅ نه ورکو م د هغوئ ورغوي هم دغه شان دي.
هغه په جواب کښي وویل: هغوئ چي ستا پخششونه د نوروپه حق کښيویني نوله ډیر حسرت او ارمانه خپل ورغوي سولوي او افسوسونه کوي.

د ښځو ډار

یوه وویل: زه له خپلې ښځې دومره وریږم چي هر څه وایي هغه کوم.
بل وویل: زه بې له ویلو هم د هغې په رضا کارکوم.
دریم غږکړ چي زه هیڅکله بې له څه تحفې اوسوغاته کورته نشم تللی.
څلورم وویل: ماله ډاره بیخي ښځه نه ده کړې.

موږ په هرچاپسې نه ځو

یوملګری په لاره کښي مخکې شو.
بل ورته وویل: موږ پښتانه یو په چاپسې نه ځو او څوک نه پریږدو چي له موږ نه دمخه شي.
هغه وویل: رښتیا چي تاسې تل په خروپسې ځې او خره مو په مخکې وي یا د اسونو په مخکې منډې وهئ او په سږو پسې هیڅکله نه ځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خروکښې هم الفت شته

له يوه ليکونکي سره چې تخلص يې الفت و خوتنه ملګري ولاړو.
خو تنه خره په لاره تيريدل چې وربوزونه يې يوله بله نږدې کړي و او ښېونه يې ګرول.
يو ه غږ کړ چې په خروکښې هم الفت شته.
الفت سمد لاسه وويل:
هو! لکه زه چې په تاسي کښې يم.

درجب خان دعوتنامه

ښاغلی.........!
له ډيرې مودې مې دا سودا و ه چې يوه شپه تاسي ميلمانه کړم مګر جرئت مې نشو کولی ځکه چې اوړه ډېرګران دي.
نن سهار ستاسي طالع بيدارې وې چې دحاتم طايي کتاب لاس ته راغی او تر تاثير لاندې راغلم. په همدغه وخت کښې دامشهوربيت هم راپه يادشو:
مهمان روزي بخود مياورد   پس ګناه ميزبان رامی برد
نومې له ځان سره فيصله وکړه چې دګل کرم وخت هم دی او دپنج کتاب ملاصاحب هم ويلي دي:
کرم مايهٔ شاد مانی بود   کرم حاصل زنده ګانی بود
نو راشه! په يوه دانه ګل کرم به جناب قاضي صاحب او دوه نورملګري خوشحاله کړې او ضمناً به دخپل جود او سخا يوه دوه ناحقې شاهدان هم دقاضي په مخکې تيرکړې. نو ای ګرانو ورونوګرانو ملګرو!
(توکل په خدای) بيګاته زما ځای ته راشئ!
مګرګوري! خدای پاک فرمايلي دي: (کلواو اشربو ا ولا تسرفوا).
نوتاسې هم بې امري مه کوئ! ځکه چې دهوښيارانو متل دی : (نيم نان راحت جان).
بله دا چې: طمع رانبايد که چندان کنی   که صاحب کرم راپيشمان کنی
(لاهور رجب)

نتيجه يعني څه؟

رجب خا ن: داماموړين او ميرزايان چې نتيجه نتيجه وايي ددې څه معنی اونتيجه څه شي ته وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب خان: لکه له شودو نه چې خوک پیروی ټول کړي یاله مستو نه کوچ وباسي نتیجه هم دغه شان شی دی. کوم مامو ر چې دیوې فقرې تحقیق اوتفتیش ته مقرر شي او له خلکو سره دومره سوا ل او جواب وکړي چې مقصد اومدعا ورکه شي نو بیاچې له هغو پاڼو نه مطلب راباسي نتیجه ورته وایي:

رجب خان: ښه دې پوه کړم، هغه ورځ چې زمونږ کلي کښې مړی شوی و او حاکم صاحب له میرزایانو سره راغی قاتلان خو تبتیدلي و مکر دوئ دا نور خلك له سوا ل و جواب لاندې ونیول او یو سوا ل به یې خوخو ځله کاوه. زه حیران یم چې ولې دوئ یوه خبره دومره شاربې اوخلک په توراو سپین اړوي اوس پوه شم چې دوئ کوچ ورځنې ایستل او پیسې یې پکې اخستلې نوهرکله چې نتیجه اوپیسې لاس ته ورغلې بیا خوک په مړي پسې ونه ګرزیدل اونه یې چاپوښتنه وکړه.

ښه دمیرزایانو په نتیجه خو دې پوه کړم اوس یو څونورې نتیجې هم راوښیه.

عجب خان: نتیجه په هر ځای کښې فرق کوي څکه وایم چې زمونږ په ملک کښې:

دعلم نتیجه: اماميې کول او خیراتونه خوړل.

دماموریت نتیجه : رشوتونه اخستل.

دما ل او ثروت نتیجه: سودکول.

دهوښیارۍ نتیجه: چل اوفریب.

دناپوهۍ نتیجه: شرارتونه او فسادونه.

دنادارۍ نتیجه: غلا او ناحقه دعوی.

د قوت نتیجه: ظلم او تعدي.

دپاکنفسۍ نتیجه: فقر او قرضداري.

دچالاکۍ نتیجه: معتبري.

د چاپلوسۍ نتیجه : دآمرینو خوشحالي.

انسان یعني څه

ر جب خا ن خوبه تاسې پیژنئ چې وظیفې یې نه دي خوړلي مکرملا شوی دی، د ادبیاتو په فاکولته کښې یې څه نه دي لوستي خومقالې لیکلې اوشعرونه ویلی شي.

داستدلال قوت یې هم بدنه دی اوپه فیلولو جۍ کښې لاس څه چې پښې هم لري، څنګه چې د ده خبرې عجیبې غریبې دي هغسې یې دلایل هم دي.

هغه ورځ چا ورنه پوښتنه وکړه چې انسان یعني څه ؟

ده وویل:

منطقیان ورته حیوان ناطق وایي یعني هغه حیوان چې خبرې کوي.

شاعران وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــــه نـــــاطق حيـــــوان تعريـــــف چـــــې دانســـــان کـــــړي

پـــــــــــه خبـــــــــــرو غوليـــــــــــدلي هلکـــــــــــان دي

ســــــړی نـــــــه دی چـــــې يـــــې کـــــار دســــــړونه وي

پـــــــه خبـــــــرو کـــــــه هـــــــر څـــــــومره ښـــــــه پــــــوهيږي

ډاروين وايي: انسان دبيزو زوی يا لمسی دی.

مګر زه بې له خان صاحبه بل چا ته انسان نشم ويلی ځکه چې پاک خدای انسان ته ظلوم او جهو ل ويلی دی اوله خان نه زيات ظالم او جاهل نه پيداکيږي.

رجب خان د لغوي تحقيق په وخت کښې کله چې پښتو يا فارسي لغتونه عربي ته راکاږي نو خان اوخاين له يوې مادې نه مشتق بولي، مګرکوم وخت چې عربي لغتونه پښتوکوي نو بيا وايي چې (انس) يا انسان له (نس) نه ماخوذ دی نو د هر چا چې نس لوی وي او په پرديو مالونو هم نه مړيږي هغه خان او حضرت انسان دی.

خوشحالي اوغم

له خوبه راپا څيدم، سترګې مې ومښلې، د ډو ل او سرني اوازمې ترغوږه شو.

يوه شيبه وروسته سره ډولی او لويه ورا رابنکاره شوه چې ډير خلک ورسره خوشحاله روان و.

زه هم له دوی سره ملګری شوم او په دغه خوشحالی کښې مې ځان شريک کړ.

ماغونډې نور هم ډير خلک له دې ډولی سره روان و اوپه پردي واده کښې يې لاسونه غورځو ل. څوک چې ددنيا په خوشحاليوکښې مطالعه لري هغه به ماته هيڅ تعجب ونه کړي.

که موږ د دنيا لويه وراوګورو نو د خو شحالی ناوې ديوه کورته ورځي مګر وچولی دډيرو غوړيدلی وي.

دډولی دننه حا ل چاته نه وي معلوم، دډولی خاوند په راز راز تصوراتوکښې ورک وي. او نه پوهيږي چې بيګاته به څه راز بشره ويني؟

دغه مجهوله ليلی او نا معلوم حقيقت په ښايسته حجابونوکښې پټ وي او ټوله ساحري يې په همدغه پټوالي کښې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حا ل کښې چې د واده خاوند لا د حسن او جما ل له مخه پوړنی نه و اخستی اویوازې د مینې او محبت په کيف مست و خپل ځان يې دسعادت اونيکمرغی رڼا ته ډېر نږدې ګاڼه مګرپه حقيقت کښې همدغه شيبه دی دسعادت په غيږ کښې و او د خوشحالی پلوشو يې شاو وخوا رڼا کړې وه.

ددنيا هر راز نيکبختي اوهرډول خوشحالي دانسان په احساس اوتصورکښې ځای لري، همدغه احساس دی چې دغم شپې او خوشحالي ورځې يوله بله بيلوي.

همدغه سبب دی چې يوشی يوسړی خوشحالوي او بل خپه کوي ديوه لپاره غم د بل ښادي شي.

موږ په دغه ګمان چې د خپل يوه ملګري کورته دخوشحالی ډولی ورو ټول خوشحاله و، چا اسونه ځغلول، چا به ښې ويشتلې، ځينو اټڼونه کو ل، ځينو ټوکې او مسخرې کولې او په همدغه شان وضعيت ماښام تياره کلي ته ورسيدلو او ډولی دکاله په مخکې ښکته شوه.

ښځې راغلې او د ډولی پردې يې جګې کړې مګر بې له دينه چې يوه ښايسته مړه ناوې ووينې نور څه په کښې نه و.

دغې ښکلې پيغلې دانه غوښتل چې په دغه کاله ننوزي او خپل ګران ملګری په بل چا بدل کړي.

دغه اجباري واده دا مجبوره کړه چې په زهرو ځان ووژني اوله ډولی نه جنازه جوړه کړي. د دې حا ل له ليدو سره سم دژړا اوازونه پورته شوه او دهر چاپه احساس کښې بدلون راغی، همدغه وخت موږ و پوهيدو چې موږ له يوې جنازې سره خپل تصوراو ګمان خوشحاله او په خندا روان کړي وو.

زموږ ګمان دومره قوي تاثير درلود چې مړی يې راباندې په ډول او سرنې کورته ووړ.

زما يوه ملګری وويل: په ربتيا چې خوشحالي ځوک په زور او اقتدار يا په ډيرو پيسو کو رته نشي راوړلی بلکې د زړو نو موافقت غواړي.

يو بل ملګری (چې ددې واقعې له عکس سره مخامخ شوی و) هغه وويل:

هرکله چې ګمان دومره مؤثردی څومره به ښه وی چې دا قوت شامدام پاک وساتو اوپه ښه لاره کښې يې صرف کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

هلته لرې دغره په لمن کښې د لمر پلوشو ته څه وځليدل لکه چې په اسمان کښې ستوري او په زړونو کښې دارزوښکلی مخ ځليږي.

زه نه پوهيږم چې دا دسترګو لپاره ځليدونکی شی څه شی دی؟

دکومې مستې پيغلې دلاس ائينه ده، که دکومې معشوقې دغاړې اميل نه کومه قيمت بها مرغلره لويدلې ده؟

د هغې تجلی پلوشه ده چې په کوه طور کښې يې ځان ښکاره کړی که له کوم کان اومعدن نه کوم ښکلی غمی راوتلی دی؟

دغه شان ډيرفکرونه او ګمانونه پيداشو ل او زه يې په هغه لورې روان کړم زه نه پوهيدم چې په څه شي پسې ځم او څه به په لاس راشي؟

زما تصوراتو او خيالاتو دغه مجهو ل شی زما په نظرکښې ډيرښايسته کړی و، زه خپل مطلوب ته په ډير لوړ قيمت قايل وم.

ماله ځانه سره ويل چې په غرونوکښې هرڅه موندل کيږي او په دنياکښې ځينې داسې غرونه هم شته چې دخدای استازو په کښې رازو نياز درلود او د خدايي فکر ونو ځانګوپه کښې ځنګيدلې ده، دلمر اوسپوږمۍ لمړی پلوشې په دوئ لويږي اود خدای د رحمت وريځې مدام د دوئ په سرګرزي.

دغه راز ډير خيالونه او تصورات راسره ملګري و چې زه هلته ورغلم او خپل مقصدته ورسيدم. هغه شی په حقيقت کښې هيڅ شی نه و او د دنيا په بازار کښې يې هيڅ قيمت نه درلوده، زه پوه شوم چې دنيا موږ هروخت په همدغسې شيانو غولولې يو او ډير خوشې شيان يې راته له ورا ځلولي دي.

له موږ سره هروخت لوړفکرونه اوستر خيالات ملګري وي، مګر عملاً په دغسې ناوړه او خوشې شيانو پسې روان يو.

هغه څه چې موږ له لرې وينو اونه يو ور رسيدلي موږ ته ډير ښايسته ښکاره کيږي او په لوړ قيمت ورته قايليږو مګرپس له رسيدلو پوهيږو چې موږ په هسې او خوشې شيانو پسې هڅه کوو او په داسې شي پسې ځو چې هيڅ نه په کاريږي

هماغه ليلی چې خلک يې په ديدن پسې ړنديږي ځينې نور چې ور رسيدلي دي هغوئ يې اوس له کته غورځوي او هيڅ قدريې ورسره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیلیٰ دانسان هماغه ارزو ده چې مخکې له رسیدلو یو رازوي او وروسته تر رسیدلوبل راز کیږي او دزړونو له کوره ایستل کیږي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library